

РЕШЕНИЕ

№ 41298

гр. София, 23.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **7408** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Б. Д. Ю. срещу т. 1 от решение № ДНСК26-РД0-47 от 29.05.2026 г. за предоставяне на достъп до обществена информация, издадено от главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), с което е предоставен частичен достъп до обществена информация по заявление с вх. № Д11СК26-ЗДО-48/07.05.2026 г.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при неправилно прилагане на материалния закон, в разрез с целта на закона и принципите на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Изтъкват се аргументи, че частично предоставената от органа информация не отговаря на поисканата със заявлението. Оспорват се аргументите на ДНСК, че информацията не е публична, че засяга интересите на трети лица, че представлява служебна информация и че няма надделяващ обществен интерес да бъде предоставена в целостта си. Иска се отмяна на решението на главния секретар на ДНСК, както и същият да бъде задължен да предостави исканата информация в пълен обем.

В съдебно заседание жалбоподателят Б. Ю., редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – главният секретар на ДНСК, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата в конкретизираната част по т. 1 от решението и твърди, че информацията по т. 1 е публикувана и достъпна. В съдебно заседание предоставя 2 бр. разрешения за ползване (РП) за процесната сграда и уточнява, че органът не може да предостави протокол обр. 16.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по

делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано въз основа на подадено от Б. Д. Ю. до ДНСК заявление с вх. № Д11СК26-ЗДО-48/07.05.2026 г. за достъп до обществена информация, с което се иска предоставянето на следните документи във връзка с разрешения за ползване № 588/11.11.2024 г. и № 589/11.11.2024 г. за строеж с местонахождение в ПИ с идентификатор 68134.802.2392:

- протокол обр. 16 от ДПК за издаване на разрешение за ползване;
- номерата на одобрените проекти, на база на които ДПК е издала протокол обр. 16;
- частите от одобрените проекти, които се отнасят до озеленяването, заедно със скици, таблици и друга свързана информация, на база на които ДПК е издала протокол обр. 16.

В резултат на подаденото заявление е издадено решение № ДНСК26-РД0-47 от 29.05.2026 г. на главния секретар на ДНСК, с което по т. 1 (относно протокол обр. 16 от ДПК за издаване на разрешение за ползване) е разрешен частичен достъп, като изрично се посочва, че регистърът на разрешенията е публичен и се публикува на страницата на ДНСК в раздел „Публичен регистър на разрешенията за ползване издадени от ДНСК“, където заявителят може да намери исканите разрешения за ползване.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, и от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт.

Предмет на настоящия спор е т. 1 от решение № ДНСК26-РД0-47 от 29.05.2026 г. на главния секретар на ДНСК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – главния секретар на ДНСК, като е спазена формата по чл. 38 ЗДОИ.

Безспорно ДНСК е задължен субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от нея, освен ако не са налице основанията по чл. 37 ЗДОИ за отказ от предоставяне на обществена информация.

Правото да се търси и получава информация е конституционно признато в чл. 41, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията на Република България, като един от правните способности за упражняване на правото на достъп до информация е регламентиран в ЗДОИ. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съответно, в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия – чл. 10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации – чл. 11 от ЗДОИ. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на ЗДОИ.

Съдът не споделя извода на административния орган, че исканата информация не е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Това е така, тъй като съдържащата се информация в протокол обр. 16 от ДПК за издаване на разрешение за ползване се събира, създава и съхранява по повод дейността на ДНСК (чл. 11 във връзка с чл. 9, ал. 1 ЗДОИ), а от друга страна, от нея заявителят може да си състави мнение за дейността на органа. Дирекцията за национален строителен контрол упражнява контрол по спазването на Закона за устройство на територията (ЗУТ) и на нормативните актове по прилагането му при проектирането и строителството, в това число с оглед осигуряването на сигурността, безопасността, достъпността и другите нормативни изисквания към строежите, и обследва аварията в строителството. Исканата информация е именно във връзка с горните правомощия на ДНСК, тъй като касае протокол обр. 16 от ДПК за издаване на разрешения за ползване № 588/11.11.2024 г. и № 589/11.11.2024 г. за строеж в ПИ с идентификатор 68134.802.2392. Следователно търсената информация е обществена по своя характер съобразно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ.

Видно от оспореното решение, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, при която достъпът се ограничава, когато засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Същата норма изрично предвижда предоставяне на информацията в случаите на надделяващ обществен интерес, независимо дали третите лица са дали съгласие или не. По смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти. Преценката за наличието на надделяващ обществен интерес винаги е на административния орган, съобразно принципа на служебно начало и задължението му за изясняване на фактите и обстоятелствата по чл. 35 АПК. Същевременно в разпоредбата на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ е предвидено изключение от така въведеното правило в случаите на надделяващ обществен интерес и същата се предоставя, без да е необходимо съгласие за това. С разпоредбата на § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ е създадена оборима презумпция за наличието на надделяващ обществен интерес.

Наред с това следва да се отбележи, че е неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника, че тъй като исканата документация за двете разрешения за ползване е две по 40 страници и съдържа становища на експерти от всички ведомства, жалбоподателят не е заинтересован да иска цялата информация във връзка образец 16 на ДПК за процесният строеж. С разпоредбата на чл. 27, ал. 1 ЗДОИ е предвидена възможност органът да не се съобрази с предпочитаната форма за предоставяне на информацията, когато за нея няма техническа възможност или например води до възможност за неправомерна обработка. Не случайно в разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 2 ЗДОИ е предвидено предоставяне на обществена информация под формата на устна справка. Следователно обемът на исканата информация не може да послужи като основание за отказ от предоставянето на исканата обществена информация.

Публикуваната информация в Публичния регистър на разрешенията за ползване, издадени от ДНСК, не е достатъчна за да може заявителят да си състави мнение за дейността на задължения субект, поради което органът не може да откаже предоставянето на документите, които са послужили за издаването на процесните разрешения за ползване и протокол 16 на ДПК.

С оглед направеното с молбата от 31.08.2026 г. оттегляне на жалбата срещу т. 2 и т. 3 от решението на главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол, съдът следва да остави в тази част жалбата без разглеждане и да прекрати производството по делото.

По тези съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ДНСК26-РД0-47 от 29.05.2026 г. на главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол, в частта му т. 1, с която се разрешава частичен достъп.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне в 14-дневен срок при спазване на указанията на съда.

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата срещу т. 2 и т. 3 от решение № ДНСК26-РД0-47 от 29.05.2026 г. на главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол и прекратява в тази част производството по делото.

Решението в тази част има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението е окончателно.

Съдия: